

Update

05 What Will You Leave Behind?

Text Rebecca Vickers
Photos courtesy of ARDEL Third Place Gallery

Bangkok — “There is an Isaan proverb that says ‘Death follows you every step. Until waking up in the morning and seeing each other’s face, it’s uncertain we are still alive.’ I always think life is short, so you cannot waste it: You’d better do something when you are still alive. Nino Sarabutra shared these thoughts in relation to her recent exhibition, ARDEL Third Place Gallery, Bangkok.

Sarabutra’s work, an interactive installation covering the entire floor of the gallery space with an impressive installation of 100,000 miniature porcelain skulls amplifies the impermanence of life and asks viewers to consider what they will leave behind when their story reaches its inevitable end. The exhibition further offers a means for its audience to leave a small mark in this world, now, through its interactive element.

Thoughts of death are not something one typically strives to entertain and are more often preferably hushed than amplified. However, upon taking their first steps into the exhibition, one finds that notions of demise are, literally, directly under foot. Sarabutra invites visitors to walk across the ceramic skulls and describes that, “in truth, each step we take brings us one step closer to our own demise, yet we never know which will be our last.” In addition to the installation, visitors are invited to contribute to the work by describing in a few words what they will leave behind in death. All participant responses are collected and projected on the wall adding to the continuously evolving ‘life’ of the exhibition. Responses can also be added to the work via www.ninosarabutra.com/WhatWillYouLeaveBehind/Sarabutra's website. The artist described that she wanted to “reach a wider audience than just those who walked into the gallery in Bangkok. The online part of the show took the message across the globe. Many people from near and far were aware of the show’s question and many people are still thinking of their answer; I just saw a post on my Facebook wall saying ‘I’m still thinking of what I will leave behind.’ I want people to feel, to see, to be part of it even if they don’t live in Bangkok. And, the wider the impact the idea has on people the better.” While at first glance, or step, Sarabutra’s work seems focused solely on the sobering subject of death, it also, through the inclusion of the participants’ responses, succeeds in redirecting one’s focus toward a reflective celebration of life. Sarabutra described that, “the main objective is to make people think and ask themselves what they are doing with their life.” For determining what one will, or aspires to, leave behind inevitably draws focus to our present thoughts and actions. Sarabutra’s work points a finger at the finish line as a means of directing attention toward the manner in which one is proceeding toward that final destination and ensuring that her own aspirations, to leave behind “thought provoking art,” are thus far likely to succeed.

01

01-03 หัวกระโหลกพอร์ซเลนจำนวนกว่าแสนชิ้น ถูกวางเรียงรายทั่วบริเวณแกลเลอรีเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความตาย

กรุงเทพฯ — “มีสุภาษิตอีสานกล่าวไว้ว่า ‘ความตายนั้น แขนงคอทุกอย่างก้าว ตื่นขึ้นมادتอนเช้า เห็นหน้ากันจึงรู้ว่ายังอยู่’ ฉะนั้นคิดอยู่เสมอว่าชีวิตเรานั้นสั้น คุณไม่ควรทำให้เวลาผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ คุณควรทำอะไรบางอย่างในขณะที่กำลังมีชีวิตอยู่ดีกว่า” นี่โน้ สาระบุตร เล่าให้เราฟังถึงนิทรรศการ What Will You Leave Behind? ของเธอที่จัดแสดงในแกลเลอรี ARDEL Third Place กรุงเทพฯ

งานของโน้จัดแสดงหัวกระโหลกพอร์ซเลนนับแสนชิ้นวางเรียงรายเต็มพื้นที่แกลเลอรีเพื่อบ่งบอกถึงความไม่แน่นอนของการมีชีวิตและตั้งคำถามกับผู้ชมงานให้ดูคิดว่าพวกเขาจะทิ้งอะไรไว้เมื่อจุบจบของชีวิตมาถึง นิทรรศการนี้ยังมีในส่วนของออนไลน์ให้ผู้ชมทั้งข้อความของพวกเขาเอาไว้ในเว็บไซต์ด้วย

ความตายไม่ใช่เรื่องที่น่าพิศวงหรือน่ากลัว และบ่อยครั้งที่เราเลือกจะเงิบตึกกว่าจะพูดอะไรต่อ อย่างไรก็ตาม เมื่อก้าวเข้าสู่นิทรรศการ สิ่งแรกที่คุณจะเจอก็คือความตายอยู่ใต้ฝ่าเท้าของเราเรื่องนี้เอง นี่โน้เชื่อเชิญผู้ชมให้เดินบนหัวกระโหลกพอร์ซเลนพร้อมกับคำอธิบายว่า “ในความเป็นจริงทุกๆ ก้าวที่เราเดินกำลังพาเราเข้าใกล้ความตายเข้าไปทุกที แต่เรากลับไม่รู้เลยว่าเมื่อไหร่จะเป็นก้าวสุดท้ายของเรา” ผลงานนี้ยังเชิญให้ผู้ชมเขียนถึงสิ่งที่ทิ้งไว้หลังความตายของพวกเขา ซึ่งการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนของผู้ชมมากมายหลายตาทำให้นิทรรศการครั้งนี้ดูมีชีวิตชีวาตลอดระยะเวลาที่จัดแสดงงาน สิ่งที่คุณเขียนไว้

ยังถูกนำไปใส่ไว้ในงานของโน้ผ่านเว็บไซต์ www.nino sarabutra.com/WhatWillYouLeaveBehind โดยศิลปินพูดถึงสิ่งที่เธอต้องการว่า “ฉันอยากเข้าถึงผู้ชมในวงกว้าง นอกเหนือไปจากผู้ชมที่เข้ามาดูงานของฉันในแกลเลอรีที่กรุงเทพฯ ส่วนจัดแสดงออนไลน์ได้รับข้อความจากทั่วโลก ผู้ชมจำนวนไม่น้อยทั้งใกล้และไกลต่างตื่นตัวกับคำถามที่ถูกตั้งไว้ในนิทรรศการ และคนจำนวนมากยังคงคิดคำตอบของพวกเขา ฉันเพิ่งเห็นในหน้าวอลล์เฟสบุ๊กว่ามีคนมาโพสต์ว่า “ฉันยังคงคิดอยู่เลยว่าทิ้งอะไรไว้เมื่อตัวเองได้ตายไปแล้ว” ฉันต้องการให้คนรู้สึก เห็นและเป็นส่วนหนึ่งของมัน แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้อยู่ในกรุงเทพฯ และฉันก็คิดว่า ยิ่งมันเข้าถึงผู้ชมมากเท่าไรก็ยิ่งดี” แวบแรกที่ได้เห็นงานของโน้ในดูเหมือนว่างานของเธอจะโฟกัสไปที่ความโดดเดี่ยวจากการตาย แต่ด้วยการโต้ตอบจากผู้ชมทำให้งานนี้เปลี่ยนความสนใจจากความตายไปสู่การเฉลิมฉลองให้กับการมีชีวิตอยู่ นี่โน้เล่าต่อว่าการที่คนๆ หนึ่งจะเป็นอย่างไร หรือต้องการจะทิ้งอะไรไว้เมื่อไม่มีชีวิตอยู่แล้ว ต้องมองไปถึงความคิดและการกระทำขณะที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน งานของโน้มุ่งไปที่เส้นชัยของชีวิตด้วยว่ามันเป็นเรื่องที่ทำให้คนหันกลับมามองเส้นทางของพวกเขาว่าเคยทำอะไรมาก่อนที่จะมาถึงจุดๆ นั้น ท้ายสุดนี้ นิทรรศการครั้งนี้ดูเหมือนจะบรรลุเป้าหมายของโน้ในที่ที่ต้องการจะทิ้งศิลปะที่กระตุ้นความคิดผู้ชมเอาไว้ ซึ่งนี่คือคำตอบของเธอต่อคำถามที่ว่า What Will You Leave Behind?

02

03